

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Pagh: Jeg vil ikke være med til at modsætte mig dette Lovforslags Fremme, men jeg vil dog sige, at jeg vil ønske, at det er sidste Gang, vi her i Rigsdagen befatte os med at vedtage Forlængelse af Loven af 20. April 1906. Da denne Lov blev given, var det en Forudsætning, at den ikke skulde gælde længere end til 1. April 1908, da der var under Opsejling en almindelig ny Lov om Beværternæring. Hensigten med Loven var at forhindre, at der under saadanne Udsigter skulde blive løst en Mængde Borgerskaber paa Gæstgiveri, der saa senere kunde udnyttes som Beværtningsborgerskaber og mulig have til Følge, at Hensigten med den nye Lov: at begrænse Beværtningernes Antal, forspildtes. Men, som sagt, Forudsætningen var, at denne almindelige Beværterlov skulde komme i Løbet af forholdsvis kort Tid. Det er imidlertid ikke sket. Forslaget om en ny Lovgivning paa Beværteromraadet har nu ligget i det andet Ting paa 3die Aar, tror jeg det er, og hvorvidt denne Sag kan blive fremmet i indeværende Rigsdagssamling, har jeg ikke nogen Mening om. Men jeg vil pege paa, at det Interregnum, som saaledes hersker paa dette Omraade, er ikke heldigt for Købstæderne. Forholdet er nemlig nu det, at der er lukket for Adgangen til at oprette en almindelig Hotelvirksomhed; man kan kun faa Næringsadkomst til at drive Gæstgiveri uden Ret til at beværte andre end rejsende. Ærede Medlemmer ville indse, at det i høj Grad begrænser en saadan Virksomhed, og Tilstanden virker ligefrem imod det, som skulde være Hensigten med den nye Lovgivning paa Beværteromraadet, nemlig Indskrænkning af Drikkeriet. Det er nemlig ikke muligt nu at faa oprettet et Afholdshotel, som der i adskillige Købstæder er Ønske om at faa. Man kan kun oprette et saadant Afholdshotel med den nævnte Begrænsning, men det er ikke heldigt, og det umuliggør mange Steder Etableringen af et nyt Hotel. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at gøre sin Indflydelse gældende for, at det iværksatte Arbejde for at faa en ny Beværtningslov maa nyde saa hurtig Fremme, at vi i alt Fald ikke skulle komme i det Tilfælde, hvis dette Forslag vedtages, paany at skulle beskæftige os dermed og vedtage en ny Forlængelse senere hen.

Indenrigsministeren (P. Munch): Der er ingen Tvivl om, at det ærede Medlem,

som nu talte, har fuldkommen Ret i, at der paa dette Omraade hersker meget uheldige Tilstande i den Overgangstid, hvori vi befinde os. Det ærede Medlem fremsatte den Opfordring overfor mig, at jeg skulde bestræbe mig for, at det almindelige Lovforslag om en Omordning af Beværterforholdene kan nyde hurtig Fremme. Jeg kan love det ærede Medlem, at jeg skal gøre mit yderste for, at dette Forslag saa hurtig som muligt kan blive ført igennem Folketinget; det vil komme til Behandling i Folketinget i Løbet af den allernærmeste Tid og vil forhaabentlig kunne føres hurtigt igennem der, da man underkastede det en indgaaende Behandling i Fjor. Jeg haaber da, at det ærede Medlem, naar det kommer op i dette høje Ting, vil føje sine Bestræbelser til Ministeriets for at gennemføre Lovforslaget, saa at vi kunne komme til en rimelig og forstandig Ordning paa dette Omraade.

Goos: Da jeg i sin Tid var Ordfører for det Udvalg, som beskæftigede sig med Lov af 20. April 1906, skal jeg tillade mig blot med et Par Ord at anbefale det foreliggende Lovforslag. Det forholder sig rigtigt, at denne Lov blev vedtagen i 1906 for ikke at foregribe det Resultat, man ventede med Hensyn til en Ordning af Beværterforholdene. Spørgsmaalet herom behandt sig den Gang i en Kommission, som endnu ikke havde afgivet Betænkning. Efter den Tid har den afgivet en meget omfattende Betænkning, og et Lovforslag begrundet derpaa er ogsaa blevet forelagt og behandlet i det andet Ting, men er ikke blevet gennemført. Paa Grund heraf saa man sig nødsaget til at forlænge den oprindelige Lov af 20. April 1906 ved en Lov af 1. April 1908. Vi ere nu atter i den Nødvendighed — jeg kalder det en Nødvendighed — at maatte forlænge den midlertidige Lovs Gyldighed indtil 1. Januar 1911. Det kan være meget kedeligt saaledes at maatte forlænge midlertidige Lovs Gyldighed, men saa længe man ikke har opgivet Haabet om den endelige Lovs Vedtagelse og Ikrafttræden, er man nødt til at opretholde den midlertidige Lov for ikke at forspilde det Udbytte, man venter sig af den endelige Lov. Hvorledes Situationen vil stille sig, hvis man definitivt maa opgive Haabet om en Lov om Beværternæring, er der ikke for Øjeblikket Lejlighed til at udtale sig om. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget.